

Zeesessie XXVII

One Call ... Many Voice: uniciteit en diversiteit van de lasalliaanse zending

We kunnen er niet aan ontsnappen dat de Zeesessie een traditie is binnen het VLP. Ze is immers aan haar 27ste editie toe. En zoals het tradities betaamt, evolueren ze doorheen de tijd. Dit jaar was het niet anders. De groep waarmee we aan de slag mochten gaan was kleiner dan anders, maar de betrokkenheid lag minstens even hoog. De taal waarmee we dit jaar aan de slag gingen was ook wat anders. Omwille van het Jubeljaar – een feestjaar voor de wereldwijde lasalliaanse gemeenschap – kozen we dit jaar voor een Engelstalige gastspreker: Joseph (Joe) C. Gilson¹. Maar de constante in onze Zeesessie bleef behouden: leerlingen, leerkrachten, directies en schoolbestuurders buigen zich samen buigen over een thematiek die allen aanbelangt. Dit jaar kozen we voor de thematiek van de inspiratie. We weten allen dat we als lasalliaanse scholen streven naar kwaliteitsvol, maatschappijbetrokken, christelijk onderwijs. Maar wat motiveert ons om deze keuze te maken? Daarrond wilden wij zeer graag samen, in loyale verbondenheid, aan de slag gaan.

Bij een eerste opwarmertje rond de vraag wat de aanwezigen verstaan onder kwaliteitsvol, maatschappijbetrokken, christelijk onderwijs, komt zowel het belang van motivatie als de pijnpunten waar we in onze Vlaamse context tegenaan lopen, boven drijven. Als lasalliaans geïnspireerde scholen geloven we absoluut in het potentieel dat in alle mensen aanwezig is. We willen (jonge) mensen laten groeien in voeling met datgene wat in de ruimere omgeving gebeurt, maar we willen evenzeer de maatschappij in haar complexiteit laten oplichten binnen onze school. In die elementen voelen we ons als scholen sterk. Maar tegelijk worstelen

¹ Joseph C. Gilson is Director of Formation for Mission | District Ireland, GB, & Malta

we ontzettend met de veranderde plaats en invulling van (de christelijke) religie in onze school. Een worsteling waar we nog lang niet uit zijn – niet in onze scholen, maar ook niet in de samenleving. Misschien kan een insteek vanuit een andere context hier wel een verfrissend nieuwe blik op werpen.

Joe, het woord is helemaal aan jou.

Joe begint meteen met zichzelf te identificeren als behorende tot de groep die zegt *'I am lasallian'*, en het te koppelen aan zijn eigen levensverhaal. Al sinds zijn zesde levensjaar zegt hij *'I am Lasallian'* maar recentelijk deed deze video hem nadenken over 2 vragen: 1) wat betekent *'I am Lasallian'* eigenlijk? en 2) Hoe ben ik hier in hemelsnaam terecht gekomen?. Het

antwoord op de eerste vraag is minder eenduidig dan het antwoord op de tweede vraag, al kunnen ze voor Joe niet losgekoppeld worden. Het feit dat hij op deze dag op de Zeesessie een getuigenis komt brengen over de invulling die de lasalliaanse zending in zijn leven gekregen heeft, is het gevolg van een aantal toevallige ontmoetingen of uitnodigingen zoals hij het zelf benoemt. De uitnodiging om naar aanleiding van het gedenken van de geboorte van Jean-Baptiste De La Salle, in 2001 naar Nairobi te gaan. Het was een trigger om uiteindelijk niet voor de opleiding architectuur maar voor education management te kiezen. En van de ene uitnodiging kwam de andere met als rode draad dat Joe een richting uitgegaan is die hij als jongeman niet had voorzien en waar hij vandaag nog steeds in voort gaat. Daarom spreekt hij over de kracht van de uitnodiging (*the power of invitation*). In een krachtige uitnodiging zie je telkens een dubbele beweging: enerzijds is er de uitnodiging om iets te beleven (een moment, een ervaring, een gebeurtenis, ...) en anderzijds volgt er uit die

uitnodiging de wil om iets te doen. Deze dubbele beweging zie je ook terug in het leven van De La Salle (de zogenaamde *doorstepmoments*). Het lasalliaanse traject is een op weg gaan, jaar na jaar, beslissing na beslissing. Het is een beweging die door de context bepaald wordt. Doorheen het leven van De La Salle komt een zekere systematiek bovendrijven, die nadien veel jonge mannen en vrouwen in zijn voetsporen geïnspireerd heeft. Iedere uitnodiging is een momentopname in een groeiend verhaal. Tegelijk trekt het in zijn leven zijn zinsperspectief breder

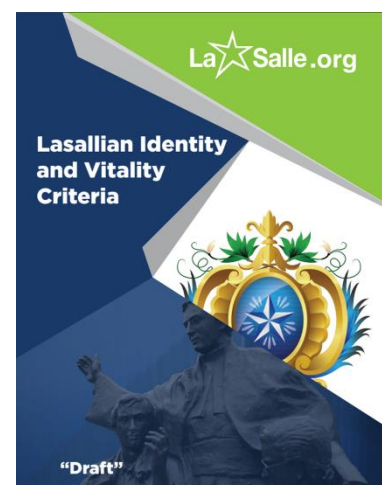
open. Doorheen de ontmoetingen met Adrien Nyel, Nicolas Roland, ... werd hij zich meer en meer bewust van de context waarin kinderen van ambachtslui en armen opgroeien. Doorheen het groeiende bewustzijn kwam zijn aanvaarding van het feit dat hij zijn eigen context moest verlaten om zijn opdracht van onderwijs ten behoeve van die kinderen ten volle op te nemen. Zo komt het dat De La Salle zijn ouderlijk huis verlaat en zich – zonder enige financiële reserve – vestigt in de wijk(en) waarin zijn school gelegen is. Het werken met zijn meesters raakte hem zodanig dat hij niet anders kon dan een aantal keuzes maken die zijn leven drastisch zouden veranderen. Maar niet alleen zijn leven, ook zijn persoon. Het hele proces kan in 6 fasen verdeeld worden: invitation – awareness – acceptance – action – growth – transformation. Uiteraard verlopen deze zes fasen niet zomaar lineair, het is een proces van verbreding en verdieping, doorkruist met crisismomenten. De lokroep die maakte dat De La Salle, ondanks de moeilijkheden die hij onderweg tegenkwam, toch volhardde in zijn inzet voor die kinderen en jongeren is zijn geloof dat dit was wat hij van godswege te doen had.

De context van vandaag verschilt sterk van de context waarin De La Salle aan zijn roeping gehoor gaf. En toch zien we dat vandaag diezelfde lasalliaanse zending

zich verspreid heeft over 80 landen in de wereld. Deze diversiteit van contexten deed bij de Broeders de vraag naar boven komen ‘wat bindt ons als wereldwijd netwerk?’ en ‘wat betekent het dat we deze zending opnemen met Broeders en leken?’. Het zaadje van inspiratie dat, vanuit het leven van De La Salle en velen in zijn voetsporen, in mensen geplant wordt, laat zich niet zomaar vatten in woorden. De ervaring overstijgt immers altijd de woorden. Toch werd binnen het internationale netwerk op verschillende plaatsen werk gemaakt van het ontwikkelen van de kernwaarden die ons als lasalliaanse gemeenschap binden. Getuigen hiervan zijn onder meer:

- **7 Hallmarks of a Lasallian School** (Br. John Johnston)
- **10 Lasallian Commitments** (Br. George Van Grieken)
- **52 Characteristics of a Lasallian School** (Assembly of European Brothers)
- **5 Lasallian Axioms** (Assembly of ASSEDIL)
- **5 Lasallian Core Principles** (Student Leaders from La Salle HS, Milwaukie, Oregon)
- **Onderwijs met Toekomst** (VLP)
- ...

Elk van die documenten wordt opgehangen aan drie centrale elementen: de erfenis van Jean-Baptiste De La Salle en de Broeders; de lasalliaanse spiritualiteit; en tot slot de lasalliaanse pedagogie. Je kan het ene element niet los van het andere zien. Het document waar wij tijdens het verloop van de Zeesessie mee aan de slag gegaan zijn, was ‘**Lasallian Identity and Vitality Criteria**’. Het document is het resultaat van een samenwerking over de regio’s heen en is momenteel in de fase van de eindredactie

gekomen. Onderwijs met Toekomst krijgt ook een plaats in de finalisering ervan. Het werd opgebouwd rond 6 ankerpunten:

- *Responding to real needs*
- *Operating through educational communities*
- *Accompanying students in their development*
- *Being energized by our Lasallian tradition*
- *Promoting the culture of quality education*
- *Implementing a strategic management Process*

Deze zes ankerpunten vormden het kader van waaruit de scholen aan de slag gingen tijdens hun schoolteammomenten en tijdens de workshops. Er werd gereflecteerd over de eigen missie van de school en de kernwaarden die nodig zijn om deze missie te kunnen waarmaken in de specifieke schoolcontext. Tot slot werden de schoolteams uitgedaagd om op zoek te gaan naar concrete acties om hun kernwaarden op school zo sterk als mogelijk te verankeren binnen hun onderwijsbeleid en de concrete schoolwerking. De *golden circle* van Simon Sinek leert ons immers dat je als school een sterker beleid kan uitwerken als je vertrekt vanuit een duidelijk gedragen missie, die voor alle deelnemers herkenbaar wordt in gedeelde kernwaarden. Het internationale kader van de *Lasallian Identity and Vitality Criteria* biedt een referentiekader om de eigen kernwaarden tegen af te zetten. Deze oefening leverde zeer boeiende gesprekken op en resulteerde in enkele knappe diepgaande initiatieven binnen de scholen. Om dit proces niet stil te laten vallen, besloten we vanuit de Werkgroep Zeesessie om naar alle deelnemende scholen een vervolgoopdracht te sturen. De scholen werden uitgedaagd om de oefeningen die met een beperkte groep mensen tijdens de Zeesessie uitgewerkt werden nu met een ruimere delegatie van het team op te pakken. Wij zijn alvast benieuwd naar de beweging die deze oefening in de scholen teweeg brengt.

De Zeesessie is niet alleen vorming en reflectie. Er is ook ruimte voor verbondenheid binnen het netwerk. De sfeer die tijdens het samen werken ontstaat is onnavolgbaar. Maar na(ast) het werk mag er ook ruimte zijn voor ontspanning. De jeugd vond die ontspanning op het strand, in de spelletjesbar en tijdens de meditatie sessie. De Steungroep was er ook dit jaar weer in geslaagd om de jonge mensen onder haar hoede te nemen en hen te begeleiden tijdens het hele proces. Mooi om de verbondenheid tussen deze jonge mensen te zien groeien. De volwassenen vonden mekaar aan de bar maar ook tijdens de streekmarkt. Op de tweede avond werden de scholen uitgenodigd om ieder een specialiteit uit de schooleigen context mee te brengen. We proefden van Antwerpse handjes, Gentse neuzekes, Bokrijkse Koppel, Kruibeekse 9150, St-Truidense schuimwijn, een Zaventems MAK-biertje, allerhande lekkere koekjes en pralines en nog veel meer lekkernijen. Het werd een zeer gezellige avond, in verbondenheid, zoals het lasalliaans geïnspireerde scholen betaamt.

De Werkgroep Zeesessie

Joke Maex en Didier Goemaere